

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Meretricium semper est peccatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Mercatura. 423

Non pertingat ad peccati mortalis perfectionem tripliciter. Vel propter imperfectionem actus ex parte dicentis: ut in primis motibus contingit propter non deliberatè consentire. Vel propter imperfectionem actus ex parte nocimenti: ut in minimiis contingit. Vel propter imperfectionem actus ex parte formæ: ut contingit in detractione non animo detrahendi, & similibus: ita quod mentiens in materia perniciosa (puta in scientificis) non animo nocendi alicui, sed ex loquacitate non putans inde aliquem notare & concipere falsam doctrinam, quia non formaliter dicit perniciosum, non peccat mortaliter: nisi nocumētum sit adeo notabile, ut peccati redeat in naturam suæ formæ. Et scito perniciosum esse mendaciū, omne mendacium circa sacram scripturam, omne mendacium circa scientifica, pro quanto sunt bona intellectus, & omne mendacium prædictoris cōtra veritatem spectantem ad iudicis officium: & similiter omne mendacium iudicis contra veritatem spectantem ad iudicis officium: quoniam hæc tantum sunt prædictoris ut sic, & iudicis ut sic, mendacia: reliqua sunt per accidens, & ideo venialia: nisi ratione scandali aliud occurrat censendum.

*Mercantia solius lucri gratia exercitata
vitiosa est et vituperabilis.*

Mercatura nuda, hoc est solius lucri gratia, virtu-
perabilis est, vtpote infinita, ac per hoc insatia-
bilis. Ordinata autem ad finein: politicum (hoc est ci-
uitatis bonum), vel ad finem œconomicum, hoc est
domesticum bonum, laudabilis est, si iniustitia frau-
dum, mendaciorum & huiusmodi desint.

Meretricium semper est peccatum.

Meretricis turpitudo, siue venialis sit, siue nō pecc-
atura est mortale. Et quoniā multas implicat
crimina

422 Militum peccata

crimum maculas, dum omnium aut multorum libidini patet (quoniam & adulterii, & incestus, & sacrilegii reatus facile incurrit, praeter fraudes extorsionesque quas exercent, aut quibus consentiunt) earum pœnitentiae relinquamus. Quæ quando euenerit, sic confessor prudens, non curans discernere species à speciebus dictorum criminum: ne se & illam intentionem præcipiter inutiliter: sat est enim confusæ tunc hæc dixi: ut declarauimus in commentariis tertiaræ partis.

Miles potest tripliciter peccare.

Militum peccata peculiares sunt tria. Concutere pauperes: hoc est extorquere vi vel metu ab eis, & lacerare etiam in persona quandoque. Calumniam inferre diuitibus, imponendo illis quod sunt factiosi, quod sunt rebelles, quod sunt hostes, &c. Et tertium quod est causa omnium, non contentari stipendiis suis: hinc enim concussions, hinc calumniæ, hinc prædæ, rapinæ, &c. Praeter hæc autem tria quæ à Ioanne Baptista didicimus Luc. iii. ponit Aristoteles luxuriam: tanquam gens militaris nata sit ad carnis petulantiam. Implicatur quoque hodie multi eorum blasphemiae vitio.

Vindicatio semper est peccatum: & quid de mina.

Minari, actus est vindicatus: & potest bene & male fieri. Contingit autem in minis inueniri quintupliciter peccatum. Primo, ex malo comminatio: si scilicet non est iustum. Et tunc esse peccatum mortale: quia iniustum ex suo genere est mortale, nisi minimum quid sit.

Secundo ex ratione comminandi: si scilicet minatur non ratione iustitiae, vel correctionis, &c. sed ad vltionem. Et hoc tunc est mortale quum voluntas vltionis